

Î N C H E I E R E

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Roman Ușenco, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Ușenco împotriva Întreprinderii cu capital străin „Oriflame International” societate cu răspundere limitată, cu privire la anularea ordinului, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, încasarea salariului pentru munca suplimentară, indemnizației pentru concediul nefolosit, penalităților de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Roman Ușenco și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 martie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă integral,

c o n s t a t ă:

La 02 august 2011, Roman Ușenco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Oriflame International” SRL cu privire la anularea ordinelor de sancționare, încasarea restanțelor salariale, încasarea salariului pentru munca suplimentară, indemnizației pentru concediul nefolosit, penalităților de întârziere și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Roman Ușenco a indicat că începând cu 15 februarie 2009 până la 30 iunie 2011 a activat în calitate de lucrător al depozitului la ÎCS „Oriflame International” SRL.

Menționează că în perioada activității sale de muncă, ÎCS „Oriflame International” SRL a admis mai multe încălcări ale legislației muncii, precum atragerea la muncă suplimentară și neasigurarea condițiilor de muncă corespunzătoare cerințelor securității și sănătății muncii. În rezultat consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu sănătății și a pierdut capacitatea de muncă ca urmare a unor boli profesionale. Astfel, ÎCS „Oriflame Internațional” SRL trebuie să-i achite indemnizația unică pentru pierderea capacității de muncă și să compenseze cheltuielile pentru cursurile de lecuire și reabilitare a stării de sănătate.

De asemenea, a mai menționat că la solicitarea sa pârâțul nu i-a asigurat un loc de muncă care să corespundă stării de sănătate și nu i-a achitat salariul în perioada de timp 18 mai 2011 până la 30 iunie 2011.

La fel, consideră că ÎCS „Oriflame Internațional” SRL trebuie să recalculeze salariul și să achite diferența de 2 ore lucrate suplimentar pe perioada 15 februarie 2009-20 octombrie 2010 deoarece beneficia de timp redus de muncă din motiv că deține gradul II de invaliditate.

Prin urmare, solicită reclamantul Roman Ușenco încasarea și recalcularea restanțelor salariale pentru lipsa forțată de la locul de muncă pentru perioada de 18 mai 2011 - 30 iunie 2011, recalcularea salariului pentru timpul de muncă suplimentar pentru 15 februarie 2009 - 20 octombrie 2010 și încasarea diferenței, încasarea indemnizației pentru concediul nefolosit, compensarea cheltuielilor de tratament și reabilitare, încasarea indemnizației în legătură cu pierderea capacității de muncă, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și recunoașterea ilegalității și anularea ordinului nr. 36-c din 30 mai 2011, nr. 38-c din 02 iunie 2011 și nr. 39-c din 06 iunie 2011.

La 12 iunie 2012, Roman Ușenco a depus o cerere de completare și concretizare a acțiunii solicitând încasarea salariului ratat pentru lipsa forțată de la locul de muncă pentru perioada 18 mai 2011 - 30 iunie 2011, în sumă de 2599,2 lei, încasarea salariului pentru 630 de ore lucrate suplimentar în perioada 15 februarie 2009 - 20 octombrie 2010 în sumă de 13645,8 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și penalitatea în mărime de 48,73 lei pentru fiecare zi de întârziere de plată a salariului începând cu 30 iunie 2011 și până la pronunțarea hotărârii de judecată.

În motivarea cererii suplimentare Roman Ușenco a indicat că pe parcursul perioadei de 19 mai 2011 – 28 iunie 2011 a fost obligat să se afle la locul de muncă fără posibilitatea de a munci din vina angajatorului deoarece nu i-a fost acordat un loc de muncă care să corespundă stării sale de sănătate. Astfel, ÎCS „Oriflame Internațional” SRL nu i-a achitat salariul corespunzător pentru 120 de ore de lucru pe parcursul acestei perioade de timp.

De asemenea, a mai menționat că în perioada de timp 15 februarie 2009 – 20 octombrie 2010 ilegal a fost obligat să lucreze 8 ore pe zi în loc de 6 ore, durata redusă de muncă stabilită pentru invalizi de gradul II. A lucrat 630 ore suplimentare care trebuie achitate de ÎCS „Oriflame Internațional” SRL în mărime de 21,66 lei pentru fiecare oră de muncă suplimentară. Pe lângă prejudiciul material luînd în considerație încălcarea regimului de muncă ce a cauzat agravarea stării de sănătate, Roman Ușenco consideră că pârâțul trebuie să-i compenseze prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

Pe parcursul examinării pricinii Roman Ușenco a modificat parțial acțiunea și a renunțat la pretențiile cu privire la plata indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă și compensarea cheltuielilor pentru cursurile de lecuire și reabilitarea stării de sănătate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 martie 2013 acțiunea lui Roman Ușenco a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013 apelul declarat de către Roman Ușenco a fost respins și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 ianuarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Roman Ușenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul Roman Ușenco în motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată au dat o apreciere incorectă raportului juridic stabilit între părți, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă și corectă a cauzei, concluziile instanțelor de judecată contravin probelor administrate și astfel au fost încălcate normele de drept material și normele de drept procedural, adică nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume p. 1 art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale; art. 20, art. 26 alin. (1), art. 43 alin. (1) Constituția Republicii Moldova; art. 121-122 alin. (1), art. 130, art. 118 alin. (1), art. 183 alin. (2), art. 239, art. 240 alin. (3), art. 256 lit. b) Codul de procedură civilă; art. 9-10, art. 90 alin. (1)-(3), art. 96 alin. (4), art. 105 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 196 alin. (1), art. 329 alin. (1), art. 330 Codul muncii, iar în rezultat instanțele au emis o hotărâre ilegală și neîntemeiată și prin urmare pasibilă de a fi casată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Roman Ușenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Roman Ușenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Roman Ușenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski